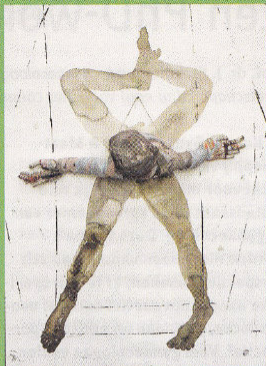

NTOG Kunstsalon

Kunst kan voor je zorgen. Soms is kunst daar zo uitzonderlijk geschikt voor dat het haast organisch vervloeit met het ziekenhuis. Dat gebeurt op dit moment in het LUMC waar een expositie van Caren van Herwaarden is ingericht (t/m 30 juni 2024). Je ziet het gebeuren: mensen lopen er ongedwongen doorheen en worden geraakt door de werken die gaan over universele thema's zoals aanraken, dragen, steunen, lichamelijkheid. Over samen aanwezig zijn.

Van Herwaardens werk bestaat voornamelijk uit aquarel, collage en stoffen beelden. Niet zomaar stof. Toen ze op de kunstacademie zat, gaf haar moeder haar oude lappen en lakens om te gebruiken bij het schilderen. Doeken die eenvoudig dienst hebben gedaan in haar ouderlijk huis en vervolgens in haar atelier om haar kwasten aan af te vegen. Alledaags materiaal, opgeladen met betekenis. Doeken die moederlijke betrokkenheid, zorgzaamheid en aanmoediging symboliseren. Ze kregen een nieuw leven in de vorm van lakenbeelden, mensfiguren, kunst.

Dit werk genaamd *Third Life* (2022) is een van mijn favorieten. Aan de bovenzijde buigen twee mannenbenen in kleermakerszit. Ze gaan een beeldrijm aan met de vrouwenbenen aan de onderkant. Uit het kruispunt steekt een lakenbeeld dat zijn handen laat steunen op het papier. Een mooie evenwichtige compositie. Wellicht zien we hier een man en een vrouw die samen voor de creatie van een derde persoon zorgen, die hier geboren wordt.

Het werk zou ook kunnen refereren naar een gender-triade: man - vrouw - non-binair. Het lichamelijke geslacht van man of vrouw plat op papier. Vanaf het middel omhoog vindt de vorming van de genderidentiteit plaats dat veel meer met hart en hoofd te maken heeft. Deze persoon komt los van zichzelf, geeft zich misschien wel over en identificeert zich met een derde levensoptie, namelijk non-binair. Dat vraagt lef en kracht.

Ten derde, om in het drieliuk te blijven, associeer ik dit werk ook met de maker - werk - beschouwer-triade. Een kunstenaar creëert het kunstwerk. Het werk komt vervolgens pas echt tot leven als het een dialoog aangaat met een publiek (de derde partij als het ware). Het kunstwerk medieert eigenlijk tussen maker en kijker. Van Herwaarden wil graag lichaam én gevoel aanspreken. Haar werk geeft veel ruimte voor eigen interpretatie door de verbeelding van herkenbare menselijke behoeften, weergegeven door anonieme figuren. Het geeft de kijker de ruimte om zelf in gedachten aan de haal te gaan met het beeld. Afhankelijk van waar je op dit moment behoefte aan hebt, biedt deze kunst aan daar een hulpmiddel voor te zijn. Zoek je troost, herkenning, afleiding, rust, hoop, steun, aanmoediging of zingeving, het maakt niet uit. Via vrijheid in combinatie met schoonheid voorziet haar kunst in wat je nodig hebt. Op deze manier draagt kunst beleving bij aan fysiek, mentaal en sociaal welzijn. Kunst die voor je zorgt dus. Daarom komt deze kunst zo mooi uit de verf op een plek waar alles om zorg draait: in het ziekenhuis!

dr. Daphne Voormolen, arts foetale geneeskunde WKZ

www.stichtingkunstsalon.nl